

Forfatter: Arrebo, Anders

Titel: Udrag fra Hexaëmeron. Anden Dag

Citation: Arrebo, Anders: "Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965", i Arrebo, Anders: *Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965*, udg. af VAGN LUNDGAARD SIMONSEN ; Jørgen Glahder , Munksgaard, 1965-83., s. 107. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-arrebo01val-shoot-idm140030266617920/facsimile.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965

Naturen danner dem, som dragen naar hand fluer, (r)
 Naar en gemeen det seer, hand tøfver icke længe,
 Men siger; dragen fløj nu hen til sine Penge.

(r) *Draco volans*, den flue-
 ende Drage.

Her gaar den Lycte-mand oc luurer mangen Bonde, (s)
 Som vender Kjortlen om oc Hetten med den runde.
 Faar hand sin Klædning vend, naar hand gaar hjem fra gilde,

(s) *Ignis fatuus*
 Lycte-mand,
 hvad det er?

Strax blifver pugen skend, oc kand ham ej forvilde:

Det er en fæder røg, som Jorden af sig gifver,
 Som vilde stige højt, men frosten den angrifver,

[68] Der nappes de saa hart, at røgen derved ildes,
 Oc drifver hiid oc diid, saa Bonden derved vildes,
 Som meen det er et Lius, i næste By, paa stage,
 Men gak din rette Stie, oc lad dig ej bedrage;
 Paa mooser meest det skeer, hoos Kier-gaard' oc moratser.
 Hvor fedmen sumpig er, saa oc hos Retter-pladser.

Sanct Ellen-Ild saa tynd (s) i tou oc Tackel hænger,
 Ved Speds oc Hellebar, ved Torne, spiiir oc Stænger,
 Ja ved dit Hofvet-haær som Guld-løf, dog ej brænder,
 Materen er saa fiin at Ilden icke skænder.

(s) *Ignis lam-
 bens* Blitter Ild
 S. Ellens Ild.

Den Baadsmand frycter sig, at Stormen er i hende,
 Men vår kun skødet vel, bed Herren hielpen sende.

De *meteora* vaad' (t) end oc her nedre flyder,
 Her fluer dug oc taag', her riimen hviid sig yder,
 Den Sommer-dug nedslaaer, i Taarer smaa oc bolde,
 Men Hæst oc Vaaren kaald, gjør den til Riim hin kolde.

(t) *Vand-mete-
 oret.*

Her under *Aole*, med din mangfoldig Aande,
 Hiid frem oc lad dig see, som blæs i alle Lande:
 Du vind med Selskab dit, hæer oc her nedre hiernumme,
 Dog du i andet Choor er tiit i Skyen fremme.

Du *Meteoron* est, af tvende ting beblandet, (v)
 Det ocne meget tørt, dampactigt er det andet.
 Thi var det ijdel røg, blef det til Lius oc brande,
 Men var det ijdel fuct, det blef til Sky oc Vande,
 Dog er den ringsv: deel, af fuct oc damp hin vaade,
 Men Røgen meget tør, vil meest for spillet raade.

(v) Luften er
 oc et *meteoron*
 af Røg oc
 Damp.